

Tolkningsfråga

Utgör en strejk bland ett lufttrafikföretags egen personal, vilken genomförs på uppmaning av en fackförening, en extraordinär omständighet, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 30 oktober 2020 – DG mot Deutsche Lufthansa AG**(Mål C-566/20)**

(2021/C 28/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: DG

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfråga

Utgör en strejk för företagets egna medarbetare, vilken är underkastad ett fackligt förfarande, en extraordinär omständighet i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 2 november 2020 – J mot H Limited**(Mål C-568/20)**

(2021/C 28/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: J

Motpart: H Limited

Tolkningsfrågor

1. Ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾, särskilt artiklarna 2 a och 39, tolkas så, att det föreligger en verkställbar dom även i ett fall då det i en medlemsstat har genomförts en summarisk prövning i ett kontradiktoriskt förfarande, som dock endast gällde rättskraften av en dom i ett tredjeland i vilken gäldenären förpliktats att betala den i ett tredjelandsförfarande fastställda skulden till den där vinnande parten såsom en i domstol fastställd skuld, när föremålet för förfarandet i medlemsstaten har begränsats till en prövning av huruvida anspråk på betalning av den skuld som fastställts i en tredjelandsdom kvarstår gentemot gäldenären?
2. Om den första frågan besvaras nekande:

Ska bestämmelserna i förordning (EU) nr 1215/2012, särskilt artiklarna 1, 2 a, 39, 45, 46 och 52, tolkas så, att verkställighet ska vägras oavsett av om någon av de grunder som anges i samma förordning föreligger eller ej, när den dom som är föremål för prövning inte utgör en dom i den mening som avses i artikel 2 a eller artikel 39 i förordningen eller om den dom som ligger till grund för ansökan i ursprungsmedlemsstaten inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 1215/2012?

3. Om den första frågan besvaras nekande och den andra frågan besvaras jakande:

Ska bestämmelserna i förordning (EU) nr 1215/2012, särskilt artiklarna 1, 2 a, 39, 42.1 b, 46 och 53, tolkas så att den domstol i den anmodade medlemsstaten i ett förfarande om ansökan om vägran av verkställighet redan på grundval av ursprungsdomstolens uppgifter i det intyg som avses i artikel 53 i samma förordning måste utgå från att det föreligger en dom som omfattas av förordningens tillämpningsområde och är verkställbar?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 30 oktober 2020 – Brottsmål mot IR

(Mål C-569/20)

(2021/C 28/38)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Tilltalad:

IR

Tolkningsfrågor

Ska artikel 8.2 b i direktiv 2016/343⁽¹⁾, jämförd med skälen 36–39 i samma direktiv, och artikel 4a.1 b i rambeslut 2009/299, jämförd med skälen 7–10 i samma beslut, tolkas så, att de omfattar ett fall där den tilltalade blev underrättad om åtalet i dess ursprungliga lydelse och därefter, på grund av att vederbörande avvikit, objektivt sett inte kan underrättas om rättegången, och vederbörande försvaras av en advokat som utsetts av staten och som han inte håller kontakt med?

Om svaret på ovanstående fråga är nekande: Är en nationell bestämmelse (artikel 423.1 och 423.5 NPK), som inte föreskriver något rättsmedel mot utredningsåtgärder som vidtagits i den tilltalades utevaro eller mot utevarodomar förenlig med artikel 9 i direktiv 2016/343, jämförd med artikel 8.4 andra meningen i samma direktiv, och artikel 4a.3, jämförd med artikel 4a.1 b i rambeslut 2009/299, när den tilltalade, efter att ha blivit underrättad om åtalet i dess ursprungliga lydelse, håller sig undan, så att han eller hon inte har kunnat underrättas vare sig om tid och plats för rättegången eller om konsekvenserna av utevaro?